

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	10	—	kr.
Félévre	5	"	"
Negyedévre	2	"	50 "
Egy órára	1	"	"
Egyes szám ára 4 kr.			

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA**.
Főmunkatárs: **IFJ. MÓRICZ PÁL**.
Kiadók: **HOFFMANN és TÁRSA.**

Hirdetési díj:

Egy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű és több-szoros hirdetések alkalmán külön megbeszélés szükséges. Bélyeg-díj minden nap külön beiktatásért 30 kr.

A katolikus autonómia.

Debreczen, június 29.

Holnap befejeződik az egész országban a kath. autonómia választók összerírása s mi a mai napon, a kath. világ ezen ünnepnapján nem mulaszthatjuk el, hogy a megindult választási mozgalmakhoz hozzá ne szóljunk.

Sajnos, az autonómiai törekvések feljúlásának teljesen össze kellett esnie az egyházpoltikai akció végrehajtásának szükségessé válásával s az ez ellen alakult reakció a kath. érdekek hiedelmének hamis jelszavával ajkain ebben a tekintetben is vezérszerepet kívánt magának kivívni s már-már úgy kezdett feltűnni, hogy az autonómia nem lesz egyéb, mint az államhatalom ellen tervezett és végrehajtott sikeres sakkhuzás, amely által a megbénított ultramontanizmus körül bátyázhatja magát az állam liberális törekvései ellenében.

Ez hála Istennek, nem sikerült oly mértékben, mint tőle félni lehetett, aminek oka a magyar nép józanságában rejlik; azonban ugyanez a józanság még természetszerűleg elkövette azt a hibát, hogy midőn kimondta a szentenciát, a néppárti álszentekre: Beszélj, beszélj, senki sem hallgat rád! — kinek tudatában maga nem is tartotta szükségesnek mozogni s így történt, hogy elvagyunk árasztva a néppárti irodából kikerült felhívásokkal és utasításokkal, a melyek bizony sok tekintetben megm-

telyezni vannak hivatva a kath. közvéleményt.

Kezeink közt van pl. egy »kalauz az új katolikus autonómiai kongresszushoz« melyet M é l l e r József, az »Alkotmány« igazgatója állított össze, a mely egyenesen azt hiszi, hogy az autonómiai kongresszus hivatott lesz oly határozatokat hozni, a melyek jelenleg fennálló törvényekkel ellenkeznek s a törvényhozás köteles lesz ezeket az aut. kongresszus határozataihoz alkalkazkodva átjavítani. Ilyen pl. hogy csak a legkülönösebbet említssem, hogy ezentul a kormánynak a püspökök kinevezésére semmi befolyása ne legyen, hanem Ő felsége azokat feltétlenül, az autonómia által felterjesztett egyének közül nevezze ki.

Erre mindössze annyi a válaszuk, hogy a magyar felelős miniszterium felállításáról szóló törvény értelmében a királynak minden tényéért egy miniszter s nem a kath. autonómia, vagy bármi más testület a felelős, annak a miniszternek tehát kötelessége a felterjesztett egyének felől nyilatkoznia s ha neki egyik sem tetszik, úgy vagy a kinevezés meg nem történik, vagy a miniszter lemond.

Fel vannak továbbá sorolva abban a kalauzban 7 pont alatt azok a dolgok, a melyekre a kath. autonómia ki nem terjedhet. Mint legkiválóbb igazságtalanságokat kivesszük belőle a következőket: Hit- és erkölcsstani kérdések, e g y h á-

z i t ö r v é n y e k pápai vagy zsinati vagy püspöki egyház-kormányzói határozatok, a kik felülbírási szándékával, azok elvagy el nem fogadása célzatával 3. Az egyházi szószék, a káté, és általában a vallás tanítás tárgya és módszere, a hittanárok és hitoktatók viszonya a főpásztorhoz a papnevelés és theologiai tanítás szervezete és kezelése. 4. Liturgiai ügyek szentségek, szertelmenyek, az egyházi hivatalos és tiszteletbeli nyelve, ünnepek, böjtök stb. 5. Egyházi fegyelem gyakorlása. 6. A tisztán egyházi (papi) nevelési és tudományos czélokra tett alapítványok kezelése és ellenőrzése.

Kérdjük mire való akkor az autonómia, ha még a felsorolt s különösen a kitüntetett kérdések sem tartoznak hatáskörébe. Mit fog az akkor csinálni? Hiszen a józanész diktálja, hogy azért van az autonómia, hogy az illető hívőkre semmit rájuk oktrojálni ne lehessen, hogy papjait maga is olyannak nevelje, amilyeneknek jónak látja s ne bizza a felettünk való felügyeletet egyedül a püspökökre s különösen pedig hogy az egyházi fegyelem gyakorlása az ő kezében legyen, mert anélkül az egész szervezet csak pictus masculus. Ami pedig az alapítványok kezelését illeti, az legjobban mutatja a püspöki kar kapzsiságát, pedig tudhatnák jól, hogy csak ez

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Ö érte.

— A »Debreczen« eredeti tárczaja. —

Nem csodá'om, értem
A mártirokát:
Az, ki vad oroszánt
Mosolygva fogad —
Értelek gyönyörben
Égő üldözött,
A máglya lobogó
Gyötrelme között.

Szeretnek minden
Hóse értelek:
Mióta a szívem
Ily nagyon meleg.
Ezer-zer meghalnék
Ö érte bizony.
A pokol sem volna
Rózsámért i-zony.

Jánosi Zoltán.

Az hajduknak az ő fortélyosságukról.

— Hajdu történet*) —

Irta: Ifj. Móricz Pál.

Akáczos, terjengős hajdu községek a pusztaságoknak közepette . . . Ágasokra épült házikók, fehér falakkal . . . Sugar nádkerítések, nem igen felve a tolvajoktól . . . És a mest'engerendán, a fehér háziszappan mellett, a sokat forgatott szoltáros-könyv, meg az öreg biblia, mely példaival a vigaszt adja s örök életet boldogsággal ígér az igaz embernek . . .

Hosszu, csigázott fűrtök — görbe fésűkkel a férfiaknál is. Göndörfűrtű gubák, meg a suhogós, nehéz irha bundák, mikor már a kardot, csákányt a rozsa emésztette és a hadi nyeregbe galambfiakat költetett az asszony, a nemzeti asszony . . . Az aranypaszománnak, ezüstös díszeknek, véres hadakban szerzett bogláros forgóknak pediglen csak hírét, meséjét hallotta az az unoka ott a kesernyés füstű tüzhelynél, vagy téli időben a potrohos sárkemenze mellett, a mikor egy két vén bátyó,

*) A »Magyarországból.«

mint a cziporogi kozákok öregjei, visszaemlékezett . . .

— Hejh! nem is tudják már a Czinka Panni notáit fujni . . . Őszetörték a tárogatót is . . .

És boldog, akinek ködmönre valót adott az Uristen Ő Felsége, ki tán már el is fordította az orcáját tőlünk, azért olyan szegény a világ, hogy a tokaji labanczok sem puttonoznak már többé jó hajdu véreknek, kik pedig az aranyakat erő aszuért mindig megfizettek volt vassal . . . Mintha elaludt volna ez az egész magyar világ! . . . Háboru, rácz, német, de fejedelem sem volt sehol, — vagy ha igen? . . . Olyan messze . . . Bécsben! . . . De meg hisz ugye igen értette volna meg a hajdu vitézi, darabos, igaz beszédit . . .

És szegényedtünk, szegényedtünk, kedves lelkeim. A föld mivélésehez nem volt elég parasztunk. Ármálsainkat emésztette a moly. Magunk pedig gyakorta éhezünk is, a mikor száraz volt az esztendő; sőt barmaink közül is számosaknak csak a füleivel számolt be a bölcs pásztor, midőn nyavalyákat harmatozott ki a rétségek virága, a máskoriban fűszeres

az egy mód van a szekularizáció megakadályozására ha az alapok és egyházi vagyon kezelését rábizzuk a kath. egyház egyetemére s jövedelmét az egyházmegegyék papjai közt arányosan megosztjuk.

Mi komolyan felhívunk mindenkit, a kinek a magyar kath. egyház jólété szívében fekszik, hogy a bekövetkezendő választásokon csak olyan férfira adják szavazatukat, a ki sem a magyar állam tekintélyének leszállítására, sem pedig a papi hatalom tultengésének törvényes szankciót adni nem akar.

Ne halgassunk a néppárti álszendekekre, kövessük saját meggyőződésünket, melynek fölülve: *salus rei publicae suprema lex esse!*

Kohányi Gyula.

A politikai helyzet.

Saját tudósítónktól.

Budapest, június 28.

Háromnap, jól megérdemelt pihenő után, szerdán ismét megindul a harc a képviselőháznak ügyel-bajjal hűvösen tartott termében.

A cukorprémiumról szóló törvényjavaslat lesz napirenden és így a sajtószabadság ellen tervezett merénylet egyelőre lekerül a napirendről.

Egyebekben nem igen változik a helyzet.

Az ellenzék, ha lehetséges, még fokozottabb erővel fogja támadni Bánffy báró kormányzatát és politikáját, melyet a kellen passzívításba súlyosított turnusok némasága nem fog megmenteni.

Meggátolni minden áron, hogy a bűnvádi perrendtartásról szóló törvényjavaslat, méhében a 16. §-sal, még egyszer vissza kerüljön a Ház színe elé — ez az ellenzék

harci jelszava: megörni a rettenthetetlen harcosok akaraterjét — ez a kormány politikája.

Es ha mérlegeljük az adott helyzetet és ennek okvetlenül bekövetkező konzekvenciáit, arra a tapasztalatra kell jutnunk, hogy a függ. és 48-as párt kitarásától függ nemcsak a 16. §. sorsa, de az egész Bánffy kormány léte, vagy nem léte is.

Világosan és télremagyarázhatatlanul kitetszik ez, ha rövid pillantást vetünk azokra a teendőkre, melyeket még ebben az esztendőben el kell végeznie a parlamentnek.

Szerdán napirendre kerül a cukorprémium. Fel fog ellene iratkozni az egész függ. és 48-as párt és még nem egy tagja a képviselőház többi ellenzékének.

A kormányhoz közel álló politikusok véleménye szerint, ha jul. 15—20-ig a javaslat még mindig nincs abban a stádiumban, mely valószínűvé teszi, hogy aug. 1-ére törvényerőre lesz emelhető, akkor a kormány úgy a cukorprémiumról, mint a szeszről szóló ikerjavaslatot leveszi a napirendről, miáltal a 67-iki kiegyezés falán némileg r és üttenik ugyan és az egyes kormánykörök érdekeitől nem éppen távol álló cukorgyárosok kétségtelenül zugolódní fognak és különösen Ausztriában nem éppen fog kellemes visszhangot kelteni a magyar ellenzék parlamenti akciója, de a kibontakozás lehetősége már teljesen el lesz zárva.

Bánffy Dezső báró előtt akkor két ut fog állni.

Vagy behajtja az agyongyötört országgyűlést a beruházási kölcsön és több más fontos javaslat, majd az életbeléptetési törvény folytatódagos tárgyalásába, vagy rövid szünetre haza küldi a képviselőházat, olyaténképpen, hogy szeptember elsejére ismét összegyűlekezzen.

Kormánypárti körökben ezt az utóbbi feljelentést tartják valószínűnek, bár sokan azt hiszik, hogy Bánffy önfeljusége nem fog belenyugodni az ellenzék részleges diadalába, és tovább folytatja a nyári tanácskozást.

Végül is úgy segítettek a bajon, a város költségén, fizetvén érte több jó tallérokat és lengyel garasokat, finom, sötétkék posztóból öreggalléros, szávoi urimódis köpenyeket készítettek szenátor uraiméknak, melyeket aztán úgy örökölték a hivatallal, egyik a másik után . . .

De persze csak a tanácssteremben, vagy más ünnepi alkalomkor parádézhattak benne az urak, amikor is vagy a nemzetes hadnagy uram hívta egybe a gyűlést, vagy ha hogy a tekintetes és nagyságos vitézlő főkapitány ur köszöntött be nemes véreiehez szerencsés jó napra . . .

Hanem hát megtörtént az is — elég ritkán ugyan — hogy némely alkotmányosabb királyaink alatt »rendek gyűlése is hivattott a koronázó Pozsonba és id aztán a hajduk országának is kellett felküldeni követi embereket.

A mi azonban meg-meg nem ment olyan simán, mert már ide az öreg galléros szenatori csurapé sem volt elég módos. Fényesebb-aranyosabb, pompázó gálaruházatokra lett volna mostand már szükség, a minőkön csillog az arany, ragyog az arany sujtás . . . A követ urak pedig már igazsággal sem viselhettek ezeket a nagy ruházódási költségeket, — de meg a hol n i n c s, o t t b a j o s a láda fiókban kereskedni . . . Mittévők lesznek hát? . . .

Egy furfangos hajdu-atyafi végül is kitalálta a módját s ajánlotta a kerület gyűlésező urainak, hogy: »a tekintetes disztriktus saját kasszájából készítessen követ uraiméknak számára gálát . . .

Az ellenzék erre el van készülve és be is van rendezkedve, de a Bánffy-kormány ez esetben visszatartatlanul belerohant a bukkás örvényébe.

Bármennyire erőlködjek ugyanis Bánffy Dezső báró, szeptember közepén kénytelen megadni az országgyűlésnek a vakációt, mert a delegációk tárgyalásai következnek, melyek október 15—20-ig mindenestre elartanak.

Es itt an megpecsételve a Bánffy-kormány sorsa.

Az október 20-án összeülő magyar parlament, eltekintve a bűnvádi perrendtartástól és Erdély Sándortól, a k ról akkorra már beszélni sem fognak, a következő, kikerülhetetlen kormányzati kérdések elé lesz állítva:

1) 1898-ik évi költségvetés, esetleg 4 havi indennity; 3) kiegyezés megújítása, esetleg provizorium.

Tessék ezeket az ügyeket bármely formában két hónap alatt, mert több idő nem áll rendelkezésére, a magyar országgyűlésen Bánffy Dezső bárónak keresztülhajtani.

Czélta meg a parlament feloszlataával sem érhet — a miben komolyan hinni amugy sem lehetett — mert mire az új Ház megalakul, a dobokai zseni már régen kikopott az időből is, meg a bársonyszékből is.

A mig egyrészt Bánffy báró makacsgával minden áron azon van, hogy az állam gépezet rend-s működését lehetőtlenné tegye, addig más részt az osztrák állapotok őt mindenképpen segítik ezen a végzetes uton.

Bánffy és Bádeni a szó szoros értelmében utját állják az alkotmányoságnak. Ellen-tétes utakon egy czélra törekszenek.

Bánffy addig akarja együttartani az országgyűlést, mig engedelmes szolgálja nem lesz, Bádeni gróf összesem hívja addig a reichsrathot, mig szolgálatkészségeről tökéletesen meg nem győződött.

Amde az ősszel Ausztria is oda lesz állítva azok elé, melyek csak alkotmányos uton oldhatók meg — mit csinál majd akkor Bádeni gróf a parlamentjével?!

Eljut oda, a hová a derék kollegája

legelő . . . Pedig nyájainkban állott már ekkor legnagyobb gazdagságunk, no meg hogy a vitézek unokája kását fuvarozott, a híres hajdukását, messze — be, nagy Lengyelország felé . . . A kocsiládából híven és jámborul előszedegetve a csüngőpécés és nemei levelet, mikor rév, vagy vám következett, mert más-különbén aligha is hitték volna el a zsiros ködmönnek, hogy szinte egy a kiváltságolt, kitüntetett »lovagi emberek» közül . . .

Es az alsó ruhanémüt is, — akkori idők járása és divatszokás szerint ugyan képtelenség ez a szó, mivelhogy felsőbb ugy se igen volt — maguk az asszonyok s nótás leányok szöttek-fonták az esti fonókban, a hoi járta a mese s ahol világítószter takarítása szempontjából tanyáztak egyben fehér házaknak népei . . .

Nagyon kevés volt a nadrágos ember, mert egy tájt még a nemes és szabad város »szenátorai» is szegetlen alju bundákban, házi-szövésű fehérenemükben jártak. Nem ugyan mintha nekik a nadrág »ki ne dukált volna», de tán inkább, mert az asszonyok nem értették az abaposztó összeverését? . . . A pénz-bányája pedig, ismert doioq, soha sem volt — egy fél minutumig sem — nemes Hajduországban . . .

Es a hajdúvitézek maguk is megrestelték azt, hogy még a szenátor uraimék is szegetlen birkabőrben ülnek a nemes város tanácsát és érdekeit, amikor mondódott, de meg hisz szemmel is belátták, hogy csak a czivis, hájas Debreczenben is mennyi a nadrágos, bekecses ember . . .

— Nem fizetünk! Eláll! — kiabálták közbe a tabula asszesszorjai közül azok — legalább én így gondolom — kiknek érdemeik után csak kevés reménységük volna a méltóság elnyeréséhez, így tehát a cifra ruhákban páváskodáshoz is . . . Ily nagy d tácziókat nem érdemelnek a követek, zugták a kérés zsebű hajduk mind mérgesebben, mint mikor a szép királynő — Pozsonyban — életük és vérük után a zabot is kérte az uraktól . . .

— Nemes véreim, hisz nem is arról vagydon szó — folytatta a furfangos hajdu rendületlen nyugalommal tovább — e-upádon arról, hogy készítettünk olyan ragyogó, bársonyos gálaruházatokot — ugyan man csak ne zugjanak mindég kigyelmetek! — a melyekbe aztán majd ugy választandjuk bele a követ urakat, a kik ugyanis belepászolnak a ruhákba — persze közülünk, uri hadnagyok és más sereghajtók közül — azok közül legyenek a nemes kerület képviselői kiválasztva . . .

Es a kevéspénzü hajduk nagy helyeslések között, nagy lelkesedéssel el is fogadták a fortélyos indítványt . . . Es így lön, hogy nagyfejű, nagytestű, ékes természetű, de kevés szavu követ urak — ezeknek utána — mindig fényes gálaruhákban képviselték a nemesi gyűléseken Bocskai vitézít, de kik, igaz, a szemre-főre való követ urakat — csakugyan — ugy is választották a parádé ruhákba bele . . .

Bánffy Dezső báró, a legszánalmasabb, a legdicstelenebb bukáshoz. Mert a nép ékaronat mindig megtörik az egyes emberek makacssága.

Bánffy Dezső báró ezt jól tudja, a minthogy tudva és mefontolva jelentette ki a képviselőház folyosóján, hogy:

— Inkább meg b n k o m, de nem engedek!

És ez így lesz — a miniszterelnök ur akarata szerint.

Amerikai népitélet.

— A széjjeltépett szerelmes néger. —

— A «Debrecezen» levelezőjétől.

New-York, június hónap.

Ohióban ismét ítélte a nép. Meglinchelték egy négert, aki erőszakosan hatolt be egy fiatal özvegy asszony házába és vad szenvedélyvel szorította az ájult nőt karjai közé. A gyalázatos merénylet először a börtönbe jutatta a féktelen fekete embert, azután egy karó tetejére. A nép nem elégedett meg azzal, hogy a bírák a négert a legszigorubb büntetéssel sújtották, nekik a merénylet feje kellett, az is csak a törzsétől elválva. És meg is szereztek maguknak azt az örült izgalomtól eltorzult fekete fejet, de egynehány ember az életével fizette meg ezt a különös passziót.

A legszebb asszony és a néger.

Az eset Ohio államnak egy kis városában, Urbanában a történet. Június első napján híre járt, hogy a környék egyik legszebb asszonyához, a nemrég özvegységre jutott Gaumer Elizához, éj zakának idején behatolt egy öles természetű néger és vad üvöltéssel vetette magát aldozatára. Lihegve csókolta a gyönyörű nő elhalványodott orcáit és misters Eliza elájult. . . .

Huszesztendei feygház.

A szép asszony másnap a törvény elé ment keresni az igazát. Harmadnapra már a rendőség kezében volt Charles Mitchell, egy tagbaszakadt néger legény, akit a közbiztonság őrei a vetések közt fogtak el, amikor ott csöndesen aludt.

A néger meglepetést szimulált, amikor a szörnyű vádat szemébe mondották, de amikor eléje lepett a kipirult és bosszuvágyó szép özvegy, amikor Gaumer Eliza fölemelte a kezét és egy mozdulatával igazolta, hogy ez az ő becsületének erőszakos megrablója, — a vad néger remegve csuszott a bíró elé és sirva vallotta meg bűnének részleteit. . . .

Amerikában nem szokott a bíróság sokat teketóriázni, hát a bűnös Charles Mitchelllel is hamar végeztek. A törvények az ilyen esetekre fennálló leg súlyosabb rendelkezésével sújtották, h u s z e s z t e n d e i f e g y h á z r a i t é l t é k.

Az asszonyok lázítják a polgárokat.

Az ítéletet június 7-én hirdették ki és a négernek csak egyetlen kérése volt még, az, hogy haladéktalanul szállítsák őt el arról a vidékről, amelynek levegője megrontotta őt, hogy vigyék a c o l u m b u s i b ö r t ö n b e. Az ügyész helyt adott az elítélt kérésének és még aznap este ket börtönör el is készült vele az utra, csak hogy . . .

A nép közbelépett. Már délután nagy tömeg zajongott a fogház körül és estefelé, a mikor a Columbusba menő vonatnak indulása közeledett, husangokkal és vasvillákkal fölfegyverkezve odacsődült a környék minden polgára. Az asszonyok tüzeltek a férfiakat és éjjeltájban valóságos lázadásá nőt az elégedetlenség. A n e p a n é g e r k i a d a t á s á t k ö v e t e l t e. A helyi őrség felügyelője kirendelte embereit és az ohioi nemzeti-gárda egy szakaszát is fegyverbe parancsolták. A felügyelő értesítette a veszedelméről B u s c h n e l l k o r m á n y z ó t, akinek székhelye alig négy mértföld-

nyire van Urbanától, de a kormányzó csak azt üzenete vissza, hogy majd intézkedik.

Támadás a börtön ellen

Éjjel után két óra lett. A tömeg végre megunt a bizonytalan várakozást és m e g r o h a n t a z ő r s é g e t. Borzasztó jelenet következett ezután. Az őrség golyóra tüzelt és tíz ember hörögve esett össze. Harry Bell, a takács, halott volt, a többiek feje meg súlyosabb egy-egy golyóval. A nép ijedten hátrált, de nem oszlott szét, csak sebesültjeinek eltakarítását végezte. A vér még jobban ingerelte, a sokaságot.

Elhatározták, hogy most már azért se tángitanak és bevárták a hajnalt. Reggel megérkeztek a kormányzó katonái, de ezek a polgármester kérésére visszavonultak és így a városfelügyelő ismét egyedül maradt őreivel s a gárdával,

Egyszerre, úgy reggeli nyolcz órá tájban újra megkezdődött a nép attackja. A z ő r s é g n e m l ő t t t ö b b é, m e g t a g a d t a a f e l ű g y e l ő n e k h o n f i t á r s a i e l l e n é b e n a h a r c z o t.

A gárda is visszavonult és a nép s z a b a d o n r o h a n h a t o t t b e a b ö r t ö n ö k b e. — Egy negyedóra alatt szét volt szedve a kalodák és cellák sorozata. Egy csomó vérszomjas ember rekedten kacagva cipelte ki odujából a lánczravert négert, aki nem védekezett és megadással tűrte a sorsát. Hurkot dobta a nyaka köré. A kötélt a nagy zavarban ieesuszott Charles Mitohellről. Nehányan szét akarták tépni, de a többiek mérsékeltek őket, csak hogy annál kéjesebben élvezhessék a szerencsétlen bűnös lassu vonaglását. . . .

Ítélt a nép.

Egy utcaszarkon a férfiak megragadták a négert és újra a nyaka köré tekerték a kötelet. Ketten pózná: erősítettek egy rácsos napuhoz és a n é g e r e g y p i l l a n a t a l a t t a l e v e g ő b e n l ó g o t t. Iszonyatos jel net volt. — A nép ujjongott és tombolt, körül tánczolta a haldokló embert és torzfigúrákkal keserítette annak a boldogtalan embernek utolsó perceit. Aztán, a mikor a meglinchelt néger sárgas fszeme lecukódtak és a teste nem mozdult többé, lehúzták és s z e j j e l t é p t é k m i n t a f e n e v a d a k . . .

És hiába lesz majd vizsgálat a rögtönítélők könyörtelen serege ellen. Egyik a má sikra fogja a bünszerzőséget és árulás a linc helők közt nem létezik.

TARKA-ÉLET.

Sir John She-Besh-Tyén.

Sir John She-Besh-Tyén csak olyan Angolba oltott kínai, Kinek poros redakcióban Megnőnek nyárra kinjai. Fű és prűszköl, mikép kanyargó Aczélutján a vasbika — S dörög — alig tud bár hörögni — Hogy »éljen a respublica!«

Sir John She-Besh-Tyén, ha kérdik, Bolyongó firkász, semmi nép, Ki pardont kér, ha bős lovagnak. A becses tyükszemére lép. Hozzá koldus, kinek nincs pénze Reád, Fűred, Koritnicza. Csak sörházban nyaralva mondja, Hogy »éljen a respublica.«

Történik egyszer: a királynő Nagy ünnepéget ünnepel. Valláról immár hatvan éve Leng harmelin, biborlepel. Zúg hindu, néger, új seelandi, Scot, britt: »éljen Viktoria!« Csupán She-Besh-Tyén s az irek Velik, hogy »a respublica.«

Az ireket nem bántja senki; De tintakuli, jaj neked!

Börtönbe dobnak, ott kiabálj, Amig a torkod elreked. Előadást a patkányoknak Tarts, vén bagoly, bölömbika — Az emberi jogról, meg arról, Hogy »éljen a respublica.«

Sir John She-Besh-Tyén, a mint kell, A szük odúba lemegyen. Nem hit'e ő, hogy nyaralása Ilyen hűs árnyékon legyen. Bocsát be olykor napsugárt is A börtön-ablak szük lika. She-Besh-Tyén azt véli most is, Hogy »éljen a respublica.«

Viktóriát ő megbecsüli, Előtte kedves az erény; Csak azt nem érti, hogy miért til A britt alkotmán tetején? Miért királynő? mért nem asszony, Kit elfoglal, ha romlik a Harisnya és kitől virulhat Az emberjog, respublica?

Sokan csak egy sir Jobnt ismernek S tartják loyális jó embernek. Én is csak egyet ismerek: Volt ám sir John Buil is korábban, Tudnillik a Cromwell korában, Republicanus vad gyerek.

Sebestyén diák.

Péter-Pál.

Két legnagyobb apostolának emléknapi t ünnepli ma a katolikus egyház. Mindakettőt egyszerre, mert a hagyomány szerint Péter a halász ugyanazon a napon — a 67-ik év június 29-én — vértett el a keresztfán a melyen P a u l u s n a k, a s á t o r k é s z i t ő n e k, a ki római polgár vala, feje a vérpadon lehullott.

Eme két egyszerű mesterembernek köszöni a szeretet vallása javarészen csodás elterjedését, nemsokára második évezredbe lépő hatalmát.

A kik Péter, a halász után, hozzá hasonlóan a nyáj pásztorai lettek, fényben, tekintélyben elsőkké váltak a világon. Országok és trónok fölött döntöttek és vezekelve látták maguk előtt térdelni a világi hatalmasok legelsőit. És hogy ez így történt, abban legnagyobb része volt a Péter hűségének és a Pál zsenialitásának.

Péter volt a Megváltó leghivebb támaza, legelső bizalmasa. A kőszikla volt ő, a melyre Krisztus egyházát építette. Hite, kitartása és erelye az apostolkodásban pártalan vala; egye len helyeken 2000 nél több hivat szerzett az egyháznak.

Apostoltársa pedig, a ki a Saulusból Paulussá, az új hit legelkeseredettebb ellen-ségéből annak legfanatiztikusabb követőjévé vált, minden idők legzsenialisabb agitátora volt. Csodás elméjű férfiúnak kellett lennie a világ az első nagyszabásu publicistájának. Küldetéseihöz meg volt minden kellék: a hit, a lángoló lelkesedés és a szónoklat megveztegető ereje, a melyről hátramaradt 14 levele a rétorika egy-egy remeke — tesz legfényesebb bizonyosságot.

Péter-Pál, a két nagy apostolnak szentelt nap első sorban a hierarkhia ünnepe és különösen Rómában ülik meg a III. század óta nagy fényvel Vigilia és böjt jár vele és bucsujárással van egybekötve.

A késedelem oka.

Tisztelt közönség, megbocsásson, Hogy egy kicsit késett lapunk, Okát ha adjuk e dolognak: Kétségtelen — pardont kapunk.

Az ablakunk egy kertre nyílik, Gyümölcs piroslik ott a fán. S meggyet szedett az ágon állva Jókédvü, csinos barna lány.

S d.

Szerencsés sorsjegy:

Irta: **Aurélien Scholl.**

A *... miniszterium egyik jeles hivatalfőnöke 6000 frank évi fizetést húzott s ezenkívül a rue bivienne egyik kereskedőjének leányát vette feleségül 40000 frank hozományyal.

A fiatal, csinos és kokett asszonyka csakhamar felismerte, hogy mekkora nagy befolyást gyakorol már-már öregedő férjére; ezt azután igyekezett hasznára fordítani, a mit azzal kezdett meg, hogy mindenekelőtt egy 2600 frankos lakást béreltetett férjével azután új berendezést rendeltetett. Végül egy szakácsné jött a mindenes cseléd helyébe s ezenkívül egy kecses kis szobaciczus egészítette ki a cselédség számát.

Ő nagysága kezdte csütörtönként jöurokat tartani: öt-hat teritekes ebédek, melyekre valtakozva ismert művészek és híres tőkepenzesek voltak hivatalosak.

A háztartást a férj egy kissé drágallotta, azonban ő nagysága értására adta, hogy Párisban csekély jövedelemmel is fényesen lehet élni, csak a beosztás legyen észszerű.

X. tőkepenzes, a ház állandó vendége, tudta egyedül ennek a gazdaságos rendszernek a titkát.

Az izgatón szép asszonyka egy ipó óta drága prémsegélyű felöltőről álmodott, melyet az Avenue de l'Opéra kereskedésében látott; azonban a férj, bármennyire engedékeny volt, — egyszer oly erőlyesen szegült ellene felesége szeszélyének, hogy erről a tárgyról több szó sem lehetett.

Ő nagysága elpanaszolta barátjának szomorúságát s ez sietett a drága felöltőt neki felajánlani.

Azonban hogy tegyék ezt az ajándékot lehetővé? Miképen legyen az ajándék elfogadható?

— Legyen nyugodt, — szót a tőkepenzes — nyolcz nap múlva a családhoz fog tartozni a felöltő.

— Maga igazán elragadó! Engedje magát megölelni!

Másnap a reggelinél L. asszonyt jelentette be a szobaleány.

— Nem ösmerem.

A férj feláll és megszólítja a belépőt.

— Mit kíván?

— Ah! böcsánatot kérek szót L. asszony, ugy látom, eltévesztettem az emeletet, azonban talán szerencsét hoz önöknek tévedésem. — Minden véletlenségen alapul! — Itt van egy pompás felöltőm, melyet kisorsolok, egy szám 5 frank... ő nagysága bizonyára elő fog jegyezni egy-két számra. A húzás holnap lesz.

— Oh! Kérlek kedvesem, szót az asszonyka hízogó hangon.

— Itt van 10 frank, adjon két sorsjegyet.

Két nap múlva ismét eljött az asszony egy nagy ládával kezében.

— Nagy-ágos asszonyom — szót örömmel — a 27-es számot húzták. — Az ön sorsjegye nyert!

— És kiterítte a felséges köpönyeget.

— Csak neked, — szót ő nagysága férjéhez — lehet ilyen szerencséd!

Ford. Comes.

Táviratok.

Interpelláció a honvédelmi miniszterhez.

Budapest, jun. 29. A Debr. ered. táv. A képviselőház holnap újra folytatja tárgyalásait. — Ekkor — mint értesülünk — J a g i e s József orsz. képviselő a nemzeti párt tagja fogja interpellálni a honv. miniszter a szerbifjak részére létesített, tisztképzésre szánt »T ö k ö l y« féle alapítvány tárgyában. — Ez az a l a p i t v á n y ez idő szeri n t 856 ezer forint tökét képvisel, melyből jelenleg a bécsi közös katonai akadémián 5 szerb alkü és születésű növendék nyer ellátást.

Affendákisz a politikában.

Budapest, jun. 29. (A Debr. ered. táv.)

Ezt a címet viselte az elmúlt év 14-én a P r e s s b u r g e r T a g b l a t t egy cikke, melynek élé Szalavszky Gyula, Pozsony vármegye és városának, valamint Tren-csen megye főispánja ellen volt irányozva. A cikk a képviselőválasztások izgalmai közt íródott s három nappal később egy néppárti ujságban szintén megjelent. A cikk azt állította Szalavszkiról, hogy ügyvéd korában a l e g f e l s ö b b ítélőszék az okirathamítás vádjá alól csak elévülés czimén mentette föl. A főügyesség R a k o v s z k y István orsz. képviselő, mint a cikk írja és B i n d e r Tivadar felelős szerkesztő ellen rágalmozás es becsületsértés miatt emelt vádat a pozsonyi sajtóbíróságnál.

A pozsonyi esküdtsek tegnap kezdte meg ez ügyben a vegtargyalást s az esküdték kisorsolása után következett a bizonyítási eljárás, melynek folyamán első sorban a bűnügyi akták felolvasását rendelték el. A tárgyalások eredményéről még tudósítás nem érkezett.

A forrongó Alföld.

Budapest, június 29. A Debr. ered. táv.

Azok az iotézkedések, melyeket a földmivelésügyi miniszter, az alföldi munkások által szervezett aratás sztrájk megelőzésére kezdeményezett és megtett, máris több vármegyében jó eredményt hoztak létre. Így B é k é s , C s a n a d , T e m e s , A r a d , T o r o n t á l vármegyékben az aratási kilátások már is k e d v e z ő b b e k, mert a munkások tudomástszerezvén a mezőhegyesi munkástartalékról s a kormány által egyéb helyekről is biztosított munkaerőről, tartózkodnak a szerződészegéstől. A többi vármegyében is remélni lehet a helyzet javulását. Károlyi Imre gróf csongrád-mágoesi uradalmában az aratók szintén megtárgyalták a munkát; a földmivelésügyi miniszter ez uradalomnak is felajánlotta a szükséges munkaerőt. Károlyi Imre gróf azonban egyelőre aratógépkeket szerzett be és így fogja pótolni a sztrájkoló munkásokat. Ez idő szerint a — h e l y z e t B á c - B o d r o g m e g y é b e n a l e g k e d v e z ő t l e n e b b, mivel azonban a földmivelésügyi miniszter a napokban ide nagyobb számú munkást fog kiszállíttatni, igen valószínű, hogy a helyzet itt is lényegesen javulni fog.

Ujdonságok.

* **Az Emke választmányi ülése.** Az Emke debreczeni fiokja ma délelőtt fél 11 órakor a városháza nagy termében gróf D é g e n f e l d József főispán elnökléte alatt választmányi ülést tartott. Ülés elején az elnök meleg szavakban emlékezett meg B e t h l e n Gábor grófnak, az Emke érdemes elnökének elhunytáról. Azután B é s z l e r Károly pénztárnok terjesztette elő jelentését a pénztár állapotáról s kitünt, hogy a fiók vagyoni állománya mintegy 1100 frt. Azután a központi választmány azon átirata ügyében határoztak, mely az Emkét a válságtól megmentendő a tagdíjak felemelését indítványozza. A választmány egyhangulag elhatározta az igazgatósággal egyetértőleg, hogy nem fogadja el a központ indítványát sürgősen felír tagdíjak felemelése ellen, mely még nagyobb veszélybe döntené az együletet és kockára tenné fennmaradását. Nem fogadhatta el a választmány a központnak a többi a titkári és

segédtitkári állás szervezésére vonatkozó indítványait sem. Miután a választmányi ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére N e m e s Kálmánt és T o r d a y Gábort, kiküldték az ülés 12 órakor véget ért.

* **A számvevőség ellenőrzése.** Debreczen sz. kir. város számvevői hivatalában a számvevőség és házipénztár működését ellenőrző bizottság tagjai K o m l ó s s y Dezső, K o n c z Elek, és K e r n h o f f e r József városi bizottsági tagok ma délelőtt vizsgálatot tartottak. Megvizsgálták az ügykezelést, a naplók és könyvek vezetését s mindennel megelégedve fejezték be a vizsgálatot.

* **Rendkívüli tanácsülés.** Ma délelőtt 10 órakor a városháza kisebbik tanácstermében K o m l ó s s y Arthur főjegyző elnökléte alatt rendkívüli tanácsülés volt, amelyen a tegnapi ülésről lemaradt sürgősebb természetű ügyeket intézték el.

* **Az egyházkerület költségvetése.** A ref. egyházkerület jövő évi költségvetését előkészítő bizottság multkor elmaradt ülését újabbán jul. hó 5-én d. e. 9 órára tüzte ki.

* **Vizsgálat a házipénztárban.** Ma délelőtt 9 órakor Debreczen sz. kir. város házipénztárában Á b r a h á m László t. főügyész, V e c s e y Imre jog- és pénzügytanácsnok és H o r v á t h István bizottsági tag véletlen vizsgálatot tartottak. A vizsgálat jó eredménnyel végződött, mert mindent a legnagyobb rendben találtak.

* **A kir. táblai elnök új titkára.** O l e h v á r y Zoltánt, P u k y Gyula kir. táblai elnök titkárát tudvalevőleg járásbíróvá kinevezték, ez állás tehát megüresedett. Mint a hivatalos lap mai száma közli, az igazságügyminiszter a debreczeni kir. ítélőtáblához elnöki titkárrá M e n n y e i Lászlót nevezte ki. — Az új titkár a napokban a kir. tábla tanácsa előtt leteszi a hivatalos esküt s akkor azonnal elfoglalja állását.

* **Színészeink itthon.** Derék művészeink s kedves művésznőink, kik legutóbb Ungváron izzadtak a hazáért, különösebben pedig jó Komjáthy Jánosért, most már megkezdették a vakációjukat. Az utolsó előadás tegnap este volt Ungváron. Ma már a szétoszlott s délben a debreczeni vasuti állomáshoz érkezett urak és nők egyaránt, de kik közül a legtöbbben tovább is utaztak. Állandóan csak B é k é s s y Gyula kiváló és szeretett népszínműnekesünk a debreczeni nők kedvence fog itt vakációzni családjával együtt s jó H a d a y Sándor, ki már félig meddig amolyan kocza czivis is. Azonkívül a hölgyek közül K i s s Irénke, F. K á l l a y Lujza és S u g á r Aranka is, aki most Makón vendégszerepel.

* **Egy ur a ki szalad és egy másik, aki út.** Tegnap ily czim alatt megjelent ujdonságunkra vonatkozólag felreértés kikerülése czéljából kijelentjük, hogy abban a Debreczeni Reggeli Ujság nem j e l e n l e g i, hanem e g y v o l t munkatársáról van szó.

* **Nyári multság H.-Böszörményben.** A „H.-Böszörményi iparos Ifjusági önképzőkör”. 1897. július hó 3-án, azaz szombaton a Fűrdőkertben saját könyvtára gyarapítására világpóstával egybekötött zártkörű nyári táncmulatságot rendez. Belépti-díj: személyjegy 60 kr, családjegy 1 frt 50 kr. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek előre válthatók a nyomdában és Fodor Andor fodrászüzle ében. Felülfizetések közösettel fogadtatnak, Rossz idő eseteu a táncmultság jövő szombaton tartatik meg. Kívánatra a meghívó előmutatandó. Izletes és mérsékelt áru ételek s italokról gondoskodva van. A zenét Kiss Lajos zenekara szolgáltatja.

* **A Gönczy egyesület közgyűlése.** A hajdúvármegyei tankerületi tanítók „Gönczy-Egyesületének f. évi. július hó 6-án, d. e. 9 órakor kezdődő a városháza nagyteremében tartandó évi rendes közgyűlésére most küldik szét a meghívókat. E közgyűlés tárgyai lesznek: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. Titkári jelentés. 3. A központi bizottság jelentése, zárszámadása s költségelírnyzata. 4. Értekezés. (A jellem és kedélyképzés), Irta és felolvassa: Kuthi Zsigmond tanító. 5. Tájékoztató a gazdasági ism. iskolák tárgyában s ezzel kapcsolatban a bősztörvényi jaráskör idevonatkozó, — az egyes jkörök által erre hozott határozati javaslatok tárgyalása. 6. A n. vall. és közokt. miniszterhez felterjesztendő pályatétel megválasztása. 7. A b-böszörvényi jkörnek a rajztanfolyamok vidékenként leendő létesítése tárgyában beadott jav. tárgyalása. 8. B-zottsági jelentés a tagok térszámának helye-bített kimutatásáról. 9. Pénztári jelentés, zárszámadás és költségelírnyzat. 10. Esetleges indítványok. Debreczen 1897. jun. 26. Kovács Lajos egyesületi elnök. Csúrka István egyesületi titkár.

* **A főiskolai gazdasági tanács ülése.** A főiskolai gazdasági tanács ma délelőtt 10 órakor a kollégium kistermében Simonyi Imre kir. tan. polgármester, a főiskola helyi gondnoka elnökle alatt ülést tartott, amelyen a főiskola új tisztviselői, mint Rózsa Sándor kollégiumi pénztárnok, Sós Lajos az újonnan választott háznagy, a pénztár új könyvelője és ellenőre tettek le a hivatalos esküt. Miután az új tisztviselőket beigtatták, a háznagy hivatalát átadták Sós Lajosnak, a pénztárt pedig az új személyzetnek. Ezzel az üléssel véget ért.

* **Bethlen Gábor gróf regénye.** Minden ember szívének meg van a maga regénye, amely azt egész életére vagy édes emlékezéssel tölti el, vagy örök fájdalom viselőjévé teszi. S nemcsak a szentimentális poétalelkek élnek át ilyen regényt, de a szilárd vasjellemű emberek szívébe is belopódzik az érzések halhatatlan romantikája, ilyen vasember volt Bethlen Gábor gróf is, az elhunyt Emke elnöke, az erdélyi antik mágnásvilág egyik típusa. Az ő regénye az em gráció korában kezdődött, távol a hazahatáraitól, Génua városában. Ott lakott akkor Kossuth Lajos s szervezte a magyar legiót, a minék egyik nagy reményű tisztje Bethlen Gábor gróf is. A fiatal tüzesvérű legionista bejáratos volt Kossuth Lajos hazába és megismerte a nagy hazafi leányával, Vilmával, ki apjának vigaszra, tamaszra volt a száműzetésben, s valósgal ha-znara volt neki nagynyelvismere teivel és örök ött-zenialitásával. A gróf halálosan beleszeretett a gyönyörű leányba akinek korai halála volt megírva a csillagokban. Bethlen Gábornak a temetőbe kellett kísérenie szerezmesét. — Ez volt az ő első és utolsó szerelme, amelynek emlékét megőrizte a sírig. S a kik látják a gróft, amint az ő kedves nyaralóhelyén, Borszáken, a hős fenyvesek alatt járkaít, egyedül, csöndesen, azok aligha nem azt hitték, hogy valami fájdalmas emléket-zei arnya borul reá. Nagyon szerette a zenét, maga is csinált édes-bus lemondással teljes nótákat, amelyeknek hangjai szállottak utána sé-ain a cigány hegedűjéről: s ezek hangjai mellett olvasgatta a gróf emlékezetben az ő élete szép, szomorú regényét.

* **Vizsgálat a közkórházban.** A városi közkórházban Ábrahám László t. fő-ügyész, Körner Adolf tanácsnok és Kondor Kálmán számvevő tegnap délután vizsgálatot tartottak és a kórházi gondnok pénz- és anyag kezelési könyveit, a leltárt és pénztárt megvizsgálván, konstataáltak ott a rendet és a pontosságot.

* **Törvény a helyi érdekű vasutakról.** Mint biztos forrásból értesülünk, a kereskedelmi miniszteriumban a vicinális vasutakról szóló törvényjavaslát már elkészítették. A javaslatot a miniszter őszszel szándékozik a parlament elé terjeszteni!

* **Ujabb hirlapbiztosíték.** A belügyminiszter a polgármesterhez ma intézett leiratában tudatta, hogy ezután a pesti magyar kereskedelmi bank takarékos betéti könyvecskei hirlapbiztosítékul elfogadhatók.

* **Egy csésze tinta.** Valami különös fátum üldözi Balla Kálmán, Leszkay nagyváradi szintársulatának fiatal bonvivantját. Vele történt meg, hogy Aradon föbelette magát nyit szíven tévedésből, s vele esett meg csak néhány nappal ezelőtt, hogy a Kék asszony előadás közben a »szentelt milly-milly perlytől« a ruhája tüzet fogott. Harmadik balesetet újra a Kék asszony okozta. Mint ugyanis Nagyváradról írják, tegnap Varney operettjének harmadik felvonásában fekete kávé helyett tintát ivott. Abban a jelenetben történt vele az a baleset, amikor Mirasol kapitány ebéd után kissé becsipve kurizál Ee La Hoquette bárónőnek, a kék asszonynak. Az előtte levő kávé-csészében amelyet egy hajtásra ivott ki, tinta volt. Csak nagy nehezen jatszhatta végig szerepét, de egészen j s z a k a b e t e g e n f e k ü d t. Leszkay, a társulat igazgatója azóta is kutatja ki követte el Ballával ezt a rossz tréfát.

* **A katonai vegyes felülvizsgáló bizottság** július hó 10-én délelőtt 9 órakor a városháza nagy termében gr. Dégenfeld József főispán elnökle alatt gyűlést tart.

* **Segélyezések.** A városi tanács mai ülésében két elemi csapás által sújtott községnek Szék, hevesmegyeinek 15 frt, Kis-Köszeg baranyamegyei községnek pedig 10 frt segélyt szavazott meg.

* **A kath. autonómia.** Holnapután nyerne befejezést Debreczenben a kath. autonómiaira vonatkozó összeírások. — Hajdumegye ama községeinek, amelyek az egri érseki megyéhez tartoznak, katolikus választói gróf Dessewffy Auréla adják szavazatukat. A debreczeni katolikus választók pedig mint értesülünk a nagyváradi egyházmegye két jelöltjének egyikére gr. Zich E. i m Frigyesre fognak szavazni. A görögkatolikus választók a munkácsi egyházmegye hivatalos jelöltjére Pászty János fővárosi ügyvédre szavaznak, míg az evangélikusok Fehér Emánuel g. kath. lelkész. A választási mozgalmak megcseszerte nem nagy érdeklődéssel zavartanul folynak.

* **Pertári tárgyalás a Simli Mariska sajtópörében.** Arra a beadványra nézve, a melyet Simli Mariska perújítás végett a debreczeni törvényszékhez intézett, tegnap délelőtt volt a pertári tárgyalás. Simli Mariskát a tárgyaláson nem jelent meg. Miután Fejérfencz dr. ügyvéd ifj. Bosznay István magánvádoló képviselője ellenzte a tárgyalásának újbóli felvételét, most már a törvényszék rendes tanácsülésében fog Simli Mariska kérényé felelt dönten.

* **A józsa ember.** Egy Nagy István nevű józsa embert állították a II-ik kerületi kapitányság elé, a ki a mester utca végén a Parragh-fele gőzmalom előtt állott egyik székéről szeredást lopott. Mikor megkérdezte a kapitány tőle, hogy mért jött Debreczenbe, azt felelte, hogy »gyűjtene«. A kapitány aztán Nagy István, ki ilyenformán kezdte meg a gyűjtést, hogy megemlékezzék róla, 15 napi elzárásra ítélte és azután haza tolonczolja s uem is szabad neki többet a sorompón belül jönni.

* **Névmagyarosítás.** A belügyminiszter Sztich György debreczeni illetőségű s idevaló nevének Szabó-ra változtatását engedélyezte.

* **Nőegyesület választmányi ülése.** A debreczeni jótékony nőegyesület jun. hó 30-án d. u. fel 6 órakor az arvház üléstermében választmányi gyűlést tart, melynek tárgyai 1. Segélyezések. 2. Folyó ügyek lesznek.

* **Műkedvelő előadás.** A jövő hó 18-án a »Margit-fürdő« disztermében a debreczeni iparos ifjak jótékonycélu műkedvelő előadást rendeznek, amely alkalommal Szigligeti Ede 3 felvonásos népszinművét a »Czigány« adják elő, a próbák és az előkészületek már nagyban folynak. — A műkedvelő előadást reggelig tartó táncz fogja követni, amelyen Kis Béla zenekara fogja közreműködni.

* **Tűz az Ebesen.** Folyó hó 26-ára virradó éjjel ifj. Molnár Mihály ebési tanyáján eddig még ismeretlen tettesek az őlat meggyújtottak. Az őlat, melynek padlásán nagy mennyiségű széna volt felhalmozva, pillanatok alatt lángot fogott és mihamar földig égett. Az őlatban 2 barány is bentégett. A mezőrendőrség a gyújtogatót, ki bosszúból követte el a tettet nyomában van.

* **Az újságírók nemzetközi kongresszusa.** A sajtókongresszus tiszteletére Stockholmban rendezett ünnepélyek sora tegnap azzal az ebéddel folytatódott, a melyet a kiállítási igazgatóság rendezett. Az ebéden a trónörökös elnökölt, a ki az első felkészítőt a királyra, a másikat pedig a kongresszuson képviselt államok szuverénjeire és fejeire mondotta. A trónörökös sok küldöttest, köztük több osztrák és magyar hirlapírókat bemutatott magának és élénk rokonérzését fejezte ki hazánk iránt.

A kongresszus tagjai tegnap Sallsokjőbá denbe, a gyönyörű nyaralóhelyre is kirándultak, a hol a stockholmi újságírók adtak ebédet. Este diszelőadás volt az operában, a melyen a király is jelen volt. Az uralkodó nagy ovációkban részesült. A közönség a svéd himnuszot állva hallgatta végig és minden nyelven éltette a királyt. A kongresszust holnap berekesztik. Holnap délután drottengholmi királyi palotában fogadás lesz.

A nemzetközi sajtótáviratok díjai leszállításának tárgyalásánál közölte Berzas, hogy a francia postaminiszter indítványára már folynak tárgyalások különböző országokkal, Berzas indítványára elhatározták, hogy a központi bizottság tárgyaljon az illető kormányokkal és táviratársaságokkal, hogy ez ügyben eredményre jussanak. Elhatározták továbbá, hogy a francia postaminiszternek és a francia delegátnak a kongresszus köszönetét fejezi ki.

* **A vasutasok mulatsága.** Még csak pár nap s elérkezik a vasutasok mulatsága; amely július 3-án az új vasúti gépműhely fényesen díszített nagy táncztermében lesz; az előkészületek serényen folynak; a rendezőség mindent elkövet, hogy a megjelent közönséget minden tekintetben meglepetésben részesítsék. — A mulatságon a zenét Kis Béla zenekara fogja szolgálatni.

* **Az első debreczeni mulatóban** napról-napra nagyobb és intelligensebb publikum jelenik meg. De hiszen ez nem is csoda, mert Angelotti direktor oly érdekes és változatos műsort állít össze mindennap, hogy méltán megérdemli azt a pártfogást, melyben részesítik. A direktor társulatát ujabban két kitűnő erővel gyarapította. Most már a híres biciklistákon, Rolandon, a kedvelt komikuson, Révay Jósikán, a sikkes s szép hangú énekesnőn, Gábor, a kis liliputi s még a többi tagokon kívül az új tagok is teltelnek. Az egyik Lambertti Charles gyorsrajzó tegnap este mutatta be ügyességét a közönségnek, a másik Jászai Kánni, a híres nő imitátor ma este lép fel. Jászai már két évvel ezelőtt is fellépett Debreczenben s már akkor nagy sikert ért el kitűnő s sikerült nőimitációval. Jaszay most már új dolgokat is produkál, a közönséget, mikor a színpadra lép, valóban tévedésbe ejti, nem tudják, nő e vagy férfi áll előttük. Jaszay — bizonyos hisszük, nálunk most is oly sikereket fog aratni, mint két évvel ezelőtt.

* **Czipészek mulatsága.** A debreczeni czipész ipartársulat 1897. július hó 10-én Szombaton a nagyerdei Dobos vígadóban pénztára gyarapítására jótékonycélu vacsorát egybekötött zártkörű tánczvizalmat rendez. —

Belepti díj személyenként 1 frt. Ezen belepti jegyek szelvényekkel lesznek ellátva, melyekért minden egyes vendég — minden utánfizetés nélkül — a meghívón jelzett étlapból, tetszése szerinti egy adag vacsorában és egy pohár sörben részesül. Vacsora nélkül a táncszertélyre belepti díj 50 kr. A tánc kezdete 9 órakor. Vacsora tetszés szerinti időben. Zeneész Kiss Béla kitűnő zenekara. — Jegyek a meghívó előmutatása mellett előre válthatók Weidner József, Weidner Gusztáv és Cziczó Lajos urak üzletében. Felüfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak.

* **Halálozások.** Vettük a következő gyászjelentést: Hrabéczy Antal nevével szül. Friedmanszky Idával s gyermekeikkel a többi rokonok nevében is fájdalomtelt szívvel tudatják legjobb nagybátyjuk s jó rokon Madacsy Józsefnek élete 62-ik évében rövid szenvedés és a halotti szentségek átátos felvétele után f. hó 25-én éjjel 11 órakor történt csendes elhunytát. Kedves halottunk földi maradványai f. hó 27-én d. u. 4 órakor Széchenyi utcza 1801. sz. a. lakásunkról a róm. kath. egyház szertartása szerint a Sz. Anna utcza s kertben tetették örök nyugalomra, — az engesztelő szent miseáldozat f. hó 28-án d. e. 9 órakor fog az egek urának bemutatni. — A l d á s és béke poraira! A temetést Dankó M. tem. int. rendezte. — A legmélyebb fájdalomtól lesújtva, bánatos szívvel tudatjuk forrón szeretett jó férjnek, páratlan jó apának, testvérnek, sógornak s áldott jó emlékü rokonnak néh. K a r a k a s István ny. m. kir. postai altisztnek f. hó 28-án d. u. 1 órakor, életének 63-ik, boldog házasságának 11-ik évében történt gyászos elhunytát. Felejthetetlen kedves halottunk földi részei f. hó 30-án d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a köteles utcza 2811 sz. háztól az utjemplomban tartandó gyászima után a Kossuth utcza s kertben örök nyugalomra tetetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, az elhunytak pályatársait bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, jun. 28. Bánatos neje özv. Karakas Istvánné sz. Vedres Zsuzsánna. Gyermekei: József nevével Szilágyi Rózával, Irma és neje. A temetést az »Érczkoporsógyár« tem. int. rendezi.

* **Talált tárgy.** Tegnap delután valaki a nagyerdei cukrázdában egy csipkegallért felejtett Igazolt tulajdonosa átveheti azt az I-ső ker. kapitányságnál.

Egy kis helyreigazítás.

A nőipariskola idei kiállításáról irván K u t h y Zsigmond ur e b. lap legközelebbi 146-ik számában egyebek közt a következőket mondja:

»A magyar nyelvet és számtant heti 1—1 órán át tanították — p a p i r o s o n. Ezen utóbbi körülményt nem hagyhatjuk szó nélkül. Vagy-vagy. Heti 1 órán tanítás 72 n ö v e n d é k n e k vajmi keveset ér. Rendszeresítésük a nyelvirodalom és számtanítás szakot, hogy sikert is lehessen felmutatni.«

Minthogy e közlemény tájékoztatáságon és tévedésen alapszik, kötelességemnek tartom azt iskolánk érdekében helyreigazítani.

Először is maga a kereskedelemügyi minisztérium által a nőipariskolák részére kiadott tanterv írja elő a magyar nyelvre és számtanra a heti 1—1 órát. Intézetünk tehát e részben kevesebbet nem tett, mint amit a miniszteri tanterv követel s amelynél többet még az állami (pl. budapesti) hasonló nevű iskolákban sem tesznek.

Az más kérdés, hogy a teljes sikert illetőleg elegendő-e ez? Ide vonatkozólag csak azt jegyezhetem meg, hogy alig néhány éves alapokkal nem rendelkező intézetünk egyáltalában nincs abban a helyzetben, hogy az elemelői oktatás tekintetében felülhaladja még az állami intézeteket is, vagy hogy épen a Kuthy ur szép ohajtá-át betölthesse, hogy t. i. rendszeresített állást létesítsen a magyar nyelv és számtan tanítására.

Tovább menve tévedésnek kell minősítenem Kuthy ur azon állításait, hogy a magyar nyelvtant és számtant csak p a p i r o -

s o n és mind a 72 n ö v e n d é k n e k tanították intézetünkben.

Nem olvasta végig értesítőnket, honnan pedig — úgy látom — egyéb adatait merítette, mert ha figyelmesen végig olvasta volna láthatná az ott híven előadott valódi tényálladékokból, hogy csakis azon rendes növendékeink vannak törvény szerint köelezve az elméleti tárgyak tanulására, akik 6 elemi osztályt végeztek s felsőbb iskolába nem jártak. Ilyen volt az idén növendékeink között 21. — Mindez az osztályzatból is kitűnik.

Hogy Kuthy ur a papiroson való tanítás vádjával is illesse intézetünket, ahhoz nem tudom honnan vette az információt. A valószínűsághoz híven olvashatja értesítőnkéből, hogy a magyar nyelvtan tanítására egy okleveles főgymn. tanár, a számtan tanítására pedig egy oklev. keresk. akad. tanár vállalkoztak év elején és pedig az iskola szerény anyagi viszonyaira való tekintettel minden díj nélkül. Egész éven át tanítottak hűségesen nagy fáradsággal és oly eredménnyel, mely az e hó 19-én megtartott vizsgálaton a jelenlévő felügyelőbizottsági tagok és érdeklődők elismerését vívta ki.

Ennyit az igazság érdekében.
Debreczen, 1897. jun. 27.

Kubek Erzsébet,
nőiipariskola igazgató.

Utczák elnevezése — házszámozás.

Irta: **Gondy Károly.**

Debreczen, június 29.

VII.

V. Szent-Anna kerület.

1. Sz. Anna utcza. — A hajdani korban divott szentekről elnevezett utczák közül csupán a később sz. Anna tiszteletere gr. Csaky Imre püspök által épült r. k. templom után elnevezve, maradt fenn.

A r. kath. hívők is többnyire e kerületben laktak, ami természetes is, mert a sóház és vasut is e kerületbe tartozván, ezek idegen származású hivatalnokai képezték lakóinak contingensét; majd a salétrom-főzde és kaszárnyák azok számát növelték. — Legjobban tanuskodik erről a sz. Annai temető.

Oly szabálytalan város mint Debreczen és minden szépség iránt érzéketlen mérnöki hivatala alig létezett a világon; míg lakossága még a legpiszkosabb utczában is izlést tud felmutatni.

Ha a mérnöki hivatal csak hatvan év előtt komolyan hozzálátott volna a város rendezéséhez és oly ügyszeretettel mint a lakossága: Debreczen ma mint város lehetne.

Hát nem borzasztó, hogy minden főmérnök választásánál új és új utcza vonalak állapítottak meg. Micsoda esztetikai izlés és festői felfogás: az utcza vonalakat egy-két pontjában mereven törni?! . . .

Hát minek nevezem azt a gyermekes pedanteriát, mikor egy három ablaku ház sincs megkímélve e töréstől, ha egyszer a főmérnök lineája a rajz deszkán úgy kívánja? . . . (Lásd, Pereczes utcza.)

A gyermek azt teheti a játékában, hogy tornyot rak a kéményre, de engedelmet kérek ha már ki kell mondanom: hogy a polgárok drága pénzen szerzett ingatlanai nem Richter féle építő kövek módjára kezelendők. — Meddig tűrjük e szekaturát?! . . .

Micsoda egy gondolat volt a Teleki utcza sarkára iskolát építeni és e vonalba a Sz. Anna utcza házeit végig egy glédába sorozni! Az eleje az utcának már teljesen be van építve, sőt folytatásul oda állították a Brunner házat. Mi lesz már most midőn ez a elszűkült utcza annyi gyár és intézethez egyenesen elvezet és nemsokára a Debreczen-N. Várad vil-vasut (rövidesen) vég állomása is itt lesz Vili tanczát itt járja?! . . . Lassanként meg kellene szerezni az oda támasztott házakat. A Manó ház is eladó, miért nem veszi meg most a város, vagy bevárja míg ez is emeletes lesz? . . . Örvényi is épített . . .

Fel építészeti bizottság, ha már Dégen-

feld van az élén! Most tehát csak attól függ minden, valjon építész-e a főispán; a nagy szerencse, hogy a főispáni állásnál nem szerepelhet az összeférhetelenség . . . minden lehetséges, minden kivihető, csak rajta áll.

2. Batthány utcza. Ha már a Teleki utcza a sz. Annával egy, miért legyen a Batthány utcza a Varga utczával kettő? Batthány-val nem volna szabad oly »k u r t á n« elbánni mint ahogy a német elbánt, többre érdemes. Tehát hosszú utat neki, oly kínos vértanui haláláért és rövid életéért . . . Így tehát.

3. V a r g a u t c z a, megszünt tétel . . . nem foglalkozunk vele külön.

4. P e t ő f i t é r. — Itt e téren egy kis viskóban írta a nemzeti érület igaz tolmácsolója:

Boldogtalan voltam
Teljes életemben
Csak az vigasztal, hogy
Meg nem érdemeltem . . .

Nem áll már a boglya kemencze, ami mellett azt írta, de áll helyette a Duna parton érc szobra az igaz hazafias szóért néha ércben fizetnek, ha mindjárt előbb börtönre ítélnék.

Egy paranyival sem lehet megcsalni a földet . . . ha domb emelkedik színe felett, ugyan oly üreg támad alatta: a sirdomb a koporsó alkata. Emléke a dombnál magasabba emelkedett . . . utána hazájában az ür csak mélyebb lett.

A viskón most emléktábla hirdeti szerény lakását . . . üres a hónapos szoba, helyébe bérbe adták a hazát. Sáska pékmester süssd meg a tudományodat, ha csak ily viskóra ragaszthatad czéduládat! Te kis ember, nem hiába ütötted a kis dobod, midőn lakod Segesvárnál haldoklott. Te is elköltöztél! fujd a magasban legalább a nagy trombitát: mint faj a földieknek, hogy a költőnk testestől-lekestől égbe szállt!

A tér elnevezésével most már a nagy név Debreczennek biztosítva van. Ajánom tehát figyelmébe azon írónak és művészeknek, kik némi halhatatlanságra számítanak, lakásaikat jobban megválasztani mint Petőfi, mert nem minden utczában nyílik tér a megörökítésre; kivált itt Debreczen szűk utczáin. Óva intem főképp a H a l utczáról, hol már a fejtől is könnyen bomlásnak indul az egészséges szervezete . . . Ki is adnak, be is adnak. Ilyen őri vannak Vitéz Csokonaiak!

6. D e á k F e r e n c z. Ugyan furcsa egy utcza; sem határozott eleje, sem becsületes vége.

Az elején egy segíthetünk, ha a Kuczik Gábor sarokházán keresztül utczáat vágunk a Varga utczára; a végén pedig úgy, ha az utczáat az indóházig újra kivágjuk. Minden esetre nagy bakot lőt a város, midőn a Kis- és Nagy Várad utczák közti háztömböt meg nem szerezte úgy 30 év előtt, midőn itt e helyen rozzant viskók dűledeztek.

Most legalább a közlekedésen egy segítsünk, hogy a ki és behajtást osszuk meg a két utcza között. A főmérnök már emeli tálóját; van reményünk, hogy észretérünk és a Népkeret újra átszeldeljük; a mi volt újra lehet. A hus limitáció is már meg volt Magyar Gábor idejében, csak mióta a vágó székek p á h o l y l y á alakultak vannak s z a b a d h u s m i v e s e k.

V e r b ő c z y u t c z a. Castor-Pollux: Verbőczy-Deák elválhatatlanok az igazságügy körül. Itt a palotát, melyben a rabot csak egy udvar választja el a bírától, mint denevérek szállja közül a két bölcs szelleme, kerülve a bűn sötét czelláit és botlas mély átkait.

Nem egy irányban halad itt a két jogtudós, de derékszőgben törve fogják be a szép palotát: kettős hatványaik összege adja meg az igazság átfogó négyzetét . . . Jeles törvény alkotók csak volta! de a törvény és jog limitációja sokszor csak amolyan városi próba husvágás S h y l o k nélkül.

8. T i m á r u t c z a. Ha megmaradt a Timár, akkor legyen kéznél a Cser. Ők tehát színte elválhatatlanok; nem szaporítjuk velük a 900 válópert.

10. Bárány utca. — Megmaradt; szerencse, hogy farkas nem lett belőle. Hát hogy is illenék a farkas a város czimerébe! . . . Zelinger azt állítja, hogy látott már ilyen czimert.

11. Palma utca. — Sor csak sormarad kivált a pályatesttel szemben. A palma keleti növény, a cigány is keleti származású ergo két mennyiség egy harmadikkal egyenlő a palma a cigánnyal egy fokozat áll. De még a na meg a Bárány czimerben Palma nélkül? Ugy viszonylanak egymáshoz mint a Cser a Timárhoz.

A sudar palma a morék álma. . . hát a szép cigány leány . . . Fara-óh!

16. Sirály utca. — Lehetne Király utca is . . . miért ne?

18. Késes utca. — No ez a régi einevezés szörnű próza, kivált mióta Bot Máriát bottal nyonyverték. Talán csak nem akar az czélszás lenni, hogy ez utcában három borbély és három hentes lakio?

KÖZGAZDASÁG.

Ingatlanok forgalma.

—A debreczeni kir. törvényszék telektörvényi osztályánál.

1. Molnár Albert és neje Kertész Julianna 1039. sorszámu házat megveszi Buzás Miklós m. kir. honvédőhadnagy 3200 frtért.

2. Czeglédi Ferencz és neje Somogyi Terézia boldogfalvi szőlőjüket megveszi Jobbágy Ferencz és neje Szilágyi Julianna 1600 frtért.

3. Nagy József és Nagy Julianna özv. Albert Karolyné megveszik Erős József 2941. sorszámu háznak öt illető 1/3 részét 120 frtért.

4. Kovács István és neje Major Julianna megveszik Guthi István és neje Tolvaj Zuzsanna pusztá nagy cserei kaszálo birtokukat 1700 frtért.

5. Id. Széll Sándor és ifj. Széll Sándor tulajdonát képező 1340. sorszámu ház és ujosztású szán öföldjét megveszik Tóth Mihály és neje Kojtor Julianna 2600 frtért.

6. Nagy Sándor és neje Horváth Róza megveszik Ágós András és neje Falusi Klára kut utcazi 3200 sorszámu házukat és ennek ujosztásu földjét 1700 frtért.

7. Harsányi Lajosné Rázsó Pirocska ondódi földjét megveszi B. Tóth Bálint 1225 féteét.

8. Juhász István és neje Szolomojer Mária homok-kerti házat megveszik Balla József és neje Malesiczki Mária 1565 frtért.

Budapesti gabonatözsde.

junius 28

A készárúüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Buza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	76	8.40—8.55	80	8.95—9.00
„ „	77	8.65—8.75	81	9.00—9.05
„ „	78	8.75—8.80	82	—
Tiszavidéki ó	79	8.85—8.90	—	9.00—9.05
„ „	76	8.45—8.75	80	—
„ „	77	8.80—8.85	81	9.05—9.10
Pestvidéki ó	78	8.85—9.00	82	8.95—9.05
„ „	79	8.00—9.00	—	—
„ „	76	8.50—9.05	80	—
Fehérmegyei ó	78	8.75—8.80	81	—
„ „	78	8.85—8.85	82	9.00—9.00
„ „	79	8.90—8.95	—	8.95—9.05
Bácskai ó	76	8.60—8.70	80	—
„ „	77	8.75—8.80	81	9.00—9.00
„ „	78	8.80—8.85	82	9.00—9.05
Észak magy	79	—	—	—
„ „	78	—	80	—
„ „	79	—	81	—
		Min. hekt.-ben	Ar kilógram	
Rozs els örendű	uj	70—72	6.55	6.60
„ má sodrendű	„	—	6.50	6.55
Árpa tak armánynak	„	60—62	4.60	5.—
„ égetni való	„	62—64	5.65	6.15
„ serfözdei	—	64—66	4.—	4.05
Zab	—	39—41	3.90	3.95
Tengeri bánsági	uj	—	4.10	4.50
„ más nemű	uj	—	3.35	3.90
Röpcze bánsági	—	—	3.20	4.50

Sertésvásár.

junius 28.

Kőbányai sertéspiaccz. Szerbiai: Nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 53—54 krajczárig, közép (páronkint 250—260 kilogramm sulyban) 54—55 krajczárig könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyban) 53—54 krajczárig.

Sertéslétszám: 1897. évi junius 26-ik napján volt készlet 33 374 darab, 1897 junius hónap 27-ik felhajtattott — drb, 1897 junius hónap 27-ik napján elszállitatott 965 drb. 1897 junius hónap 28-ik napjára maradt készletben 33.409 drb. A hizott sertés üzlet-rányzata változatlan.

Sertés-konzumvásár. A földmivelési miniszter a sertéseknek a budapesti sertéskonzum vásárról a vidékre való szállítását rendelet útján beszüntette. A vidékre ezentul csak Kőbányáról lehet sertéseket szállítani.

CSARNOK.

A prágai ghetből.

— Kohn S. zsidó történetei. —

Fordította: ifj. MÓRICZ PÁL.

Egyedül jogosított magyar fordítás

Az ellenlábások. 12.

Már azt is nehezen hallgatta el, hogy: „tűrhetetlen, czivakodó”, de a gonosz, álnok, aljas szavak, a Schachner legsúlyosabb lövedékei meg már teljesen kihozták a sodrából és szintén magából kikelve kiáltotta:

— Nem te voltál az örült, hanem én, a kötözni való, mikor a szép, kényelmes lakásomból a te szűk odudba beköltözöktem, hogy még hozzá a gorombaságaidat is hallgassam, a szívemet szomorítottassam . . .

— No, én nem tartalak kötéllal. Fel is ut, le is ut, a mikor neked tetszik, akár mindjárt most is elmehetsz!

Schmeling azt hitte, hogy határozott fellépésével majd megjuhásítja Schachnert s hogyha magát martirként tünteti fel, akkor ezimborája is jobban hozzá lágyul a bekéhez. De midőn Schachner tovább nyers-nyakaskodott, sőt még kiméletlenül is sértegette, ő is felpattant, felkapta a botját s kalapját, mondván:

— A férfi szavával nem játszik! Legyen hát neked igazad! . . .

A szép lakásom különben is még mindig meg van, mert fel sem mondtam, két helyütt is fizetvén a bért azon örömet, hogy veled együtt lakhassam! . . . Keserű mosolygal jellezte ezt az örömet. Butorom, ágyam is maradt elég a régi lakásban . . . És mielőtt a porig lesujtott Schachner mentségére szólhatott volna, Schmeling gyorsan az ajtóhoz lépett, megcsókolta a mezuzet¹ és kirohant és pedig a nélkül, hogy a kék kendőjét ezuttal visszafejeltette volna . . . Hanem még egyszer felpattant az ajtó és Schachner már reménykedni kezdett, hogy öreg barátja bűnét szánva-bánva, már talán vissza is tér, de csupán haragtól piros arcját dugta be, kiáltván:

— A butoraimért majd érte küldök, Selig hordár majd haza szállítja.

Ezuttal keserűen komoly volt a válás s orvosolhatatlannak látszott a szakítás. Schachner összetörve, szomoruan rogyott a székre, két kezébe temette az arcát és a szegény öreg ember keservesen egy sirt, sirdogált.

3.

¹ Kis pergament tekercs, mely rövid bibliai versekkel van beírva. Az ajtóféltre szegezik fel s a buzgó zsidók egy a bemenetelnél, mint a kijövetkor megeskölják.

Már két hét is eltelt, hogy az öregek megszakitottak minden összeköttetést. Schmeling haza költözött, az általa oly sajnálkozva emlegetett eseléd leány helyett, más kítőző személyt fogadott. A leánya, a vője, az unokája mind csak becézgették, figyelmesen, szeretettel keresték a kedvét. Hanem sajtáságos is ez az emberi élet, hogy mindig azután sóvárog, mindig az a legszebb, legkivánatosabb előtte, mit nélkülöznie kell. Schmeling is majd meghalt már öreg barátja után.

Tizennégy napja, hogy szakítottak és Schmeling azóta mindig békétlenkedett. Hibáztatta Schachnert, önmagát, az egész világot. Majd azon tépelődött, az gyötörte borus lelkét, hogy tekintettel elaggott korukra, kettőjük közül valamelyik meg is halhat, mielőtt kibékültek volna. Már többször neki is buzdult, hogy no jól van hát — kibékül, felkeresi, de mikor a lefolyt utolsó jelenetre visszaemlékezett, a haragtól és szegyéntől mindannyiszor felpirult. Hogy Schachner, mint kigunyolta, mint leszidta, szinte kidobván a lakásából. Csak legalább az a vén Koráh egyetlen egy szót szolt volna hozzám, csak egy szóval is marasztott volna, rendesen így évődött Schmeling, akkor minden jól lett volna. Hisz oly lágy szívű vagyok, hogy jó szóval, akár az ujára felesavarhat bárki. Hanem semmit sem tett a béke érdekében, bárha jól érzi is, hogy igazságtalan volt. Mert hisz én csak a javát akartam és a vasfejű még sem akar hozzám jöni, csak azt várja, hogy én majd ugysis felkeresem. Hanem gazda nélkül számolt, mindegy, ha bele halok is, de még sam leszek a kezdeményező!

Igen, ma volt ép tizennégy napja, hogy haragjában szakított öreg barátjával. És mily kellemetlen helyzetben is volt szegény Schmeling, nevezetesen e napon töltötte be Schachner a kilenczvenötödik születésnapját. Máskor mindig együtt ünnepeleék az öregek e napot, szinte már napokkal előbb készülődtek hozzá. — Már két-három nappal előbb óvatosan kerültek minden czivodást s elhallgattak minden ellentmondást. Születés napjaikon mindig mulaszthatatlanul felkeresték egymást. E napon tisztá szívből köszöntötték egymást, minden jókat kívánván, már régen, talán hetven éve is, hogy soha el nem mulasztották volna ezt. És hogy ma, épen ma nem mehetett Schachnerhez, nem kívánhattott neki jó szerencsét, ma a kilenczvenötödik születésnapján, mely ugy lehet, az utolsó is volt! ?

Schmeling saját fájdalomról érezte, hogy mint elkeseredik Schachner is, ha ma elmarad a megszokott baráti látogatás. És ismét tépelődni kezdett, hogy félre tesz minden haragot, hogy jó, elmegy tehát Schachnerhez, de aztán sértett büszkesége mégis elfojtotta e vágyat s csak otthon maradt.

Folyt köv.

Eladó

Nagy-Károlyban „I. Temetkezési vállalat” czim alatt régebb idő óta főnálló élénk forgalmu üzletem az összes fölszereléssel, előnyös feltételek alatt

Vetzák Ede.

241.

Az István gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ARJEGYZÉKE

az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL
Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt:

	100 kiló
A Asztali dara nagyszemű	15.30
B Szinte » aprószemű	15.20
C Királyliszt	15.—
1. Lángliszt kivonat	14.60
2. Elsőrendű zsemlye liszt	14.20
3. Zsemlye liszt	13.80
4. Elsőrendű kenyér liszt	13.40
5. Közép kenyér liszt	13.—
6. Kenyér liszt	12.80
7. Barna kenyér liszt	11.80
8. Takarmány liszt	8.40
11. Fírom korpa zsákkal	4.—
11. " " zsák nélkül	3.80
12. Durva korpa zsákkal	3.60
12. " " zsák nélkül	3.40
12. Csirke buza zsák nélkül	3.—

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig 85 kilogramm.
7. és 8. szám 70 " "
11. és 12. szám 50 "
Debreczen, 1897. június 27.

Pánlikagiliszta és gyomorhajban szenved az emberiség fele része.

Védjegy.

A szenvedő emberiség vigasztalására és segélyére!

Kik galandféregben és gyomorhajban szenvednek!

Pánlikagiliszta
fejesétől és gyomorhaj

a páfrány-tokocskák által, fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrovidebb idő alatt [6 perc alatt] teljesen elhajtatik.

Egyedül valódi kapható:

Schneider József

gyógyszerésznél,

Resicán, fő-utca 3.

[Délmagyarország.]

Ezen kitűnő gyógyszer fájdalom nélküli, gyors és biztos eredményért jótállás nyújtatik. Nem árt ha a pánlikagiliszta-féreg nincs is jelen. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** — Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére **frt 3.50** póstai utánvétellel vagy a fenti összegnek előre való beküldésével. **A pánlikagiliszta tünetei a következők:** az arcz halványosárga, bágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesóványosodás, elnyálásodás, bevont nyelv, emésztetlenség, étvágytalanság, felváltva mohó étvágygyal, gyakori rosszullet vagy épen ájulások és szédülés főleg éhgyomornál, egy gombalyag felszállása egész a nyakig, nyálösszegyülemelés, a test megdagadása, gyomorsav, gyomorhív gyakori felbőgés, légzőcső, hengergetés, hullámszerű mozgások, szűró szívó fájdalmak és szurások a belekben, szívdobogás, a vérkeringés rendeltenségei különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló főfájás, a buskomorságra való hajlam, életuntagság és a halál óhajása. Továbbá itt minden gyógyszer kapható. **Santaltokocskák** hatásukat a fölülmulthatatl nok, gyorsan és biztonságosan gyógyítanak nőknél és uraknál elgyengült erőierőt, hűgyszőfolyásokat, folyásokat nőknél és uraknál beleszkendezés nélkül. Egy doboz ára 2 frt 50 kr. Makacs haj ellen egy dupla adag 4 frt, Mind egyedül valódi kapható:

SCHNEIDER J. gyógyszerész-nél, RESICÁN
fő-utca 3. (Délmagyarország)

Millió betegnek segített már eza szer.

Itt még kapható a legjobb iszákosság (részsége) elleni szer, 1 üveg ára 2 frt, öreg bajnál 4 frt.

Fő törekvésem lévén, hogy mélyen tisztelt vevőimnek csakis kitűnő minőségű árukkal szolgálhassak, bátorkodom a legjobb hírnévnek örvendő

Gr. Keglevich István utód.
czég eddigelé ismert cognacjain kívül, mint kiváló

különlegességet

Fine champagne d' Hongrie

V. S. O. jeggyel (1882. évjárat)

továbbá

«Extra» jeggyü (1888. évjárat)

cognacjait legmelegebben ajánlani.

Kiváló tisztelettel

Kontsek Géza

fűszer és cognac kereskedő.

Előkelő, versenyképes czég intelligens képviselőt keres Debreczen és vidékére.

Czim a kiadóhivatalban.

6607, 6649, 6837.
1897.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a városház alatti 18—19. és 20. számú eddig Emerich Arnoldné (Faller Gyula) által bérelt bolt-helyiségek az 1897. év Julius 15-től 1903. Május 1-ig terjedő idő tartamra a f. évi június hó 30-ik napján délelőtt 9 órakor a városház kis tanácstermében másodizben tartandó nyilvános árverésen bérbe adatni fognak.

Az árverési feltételek a város számvevői hivatalánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árveretni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzül készpénzben az árverező bizottság kezébe letenni.

Debreczen, 1897. június 27-én.

A városi tanács.

Rendkívül dus raktár.
Fél vászon, egész vászon, félbőr, félbőr-posztó

igen csinos kötésű

Üzleti könyveket

rendkívül oleső árak mellett

ajánl:

HOFFMANN ÉS TÁRSA

könyvnyomdája,
Debreczen, Főpostával szemben.

Keszler A. műszerész,

DEBRECZEN, a kereskedelmi akadémia épületében.

Eredeti amerikai varrógépek,

angol és német kerékpár legnagyobb raktára.

Mindenféle gép- és Bicikli részek legolcsóbban csakis nálam kaphatók, valamint mindennemű javításokat műszerész műhelyemben pontosan mérsékelt árak mellett készítek.

Varrógépek, kerékpárok, írógépek, orvosi műszerek, fog-furógép, villanygépeket, műlábakat és mindenféle testhordó készülékeket mérték utánkészítek és javítok.

Nyilvános figyelmeztetés!

Az első egyedüli varrógép- és kerékpár-műszerész javító-műhelye törvényes iparral egyedül Debreczenben.

Nyomatott Hoffman és Társa könyvnyomdájában Debreczenben, főpostával szemben.